

Neumark 22. května.

TAKÉ OD KLATOVSKÉHO KRAJSKÉHO OUŘADU bylo volení do Frankfurtu nařízeno. Když pan direktor zdejšího koutského panství cirkulář ten dostal, ihned dal to vědět po panství a obeslal na kancelář všecy rychtáře českých i německých vesnic, by své mínění pronesli, chtějí-li voliti čili nic. Čeští sedláci, jsouce napřed již o tomto volení důkladně zpraveni, když jim to pan direktor přeložil – byl pouze v německé řeči ten cirkulář – a zřejmě řekl, že nikdo k volení nucen býti nemá, ale že se také nikomu zabraňovat nemá, vyjádřili se jednohlasně, že v Němcích pranic co pohledávat nemají, také že tam nikoho nepošlou. „Praha je naše matka a podlé ní řídit se budeme vždycky,“ řekli všickni. Bylo by věru podivno, aby Chodováci, tito ryzí Čechové, jichž předci na hranicích co strážcové proti návalu Němců postaveni, kteří tolikráte krev svou pro práva a slávu země české cedili a jména slavného si vydobyli, aby tito Chodové, kteří o všecka práva a svobody od předků zděděné jen darebáctvím Němce Lamingara přišli a od něho do největší poroby uvedeni byli, aby tito nyní pro Frankfurt hlasovat měli.

I také německé vesnice neměly mínění hlasovat, a jen vyjádřily se, že chtějí staré přátelství s Německem, jak to posud bývalo, ostatek ale pranic, a že při svém císaři rakouském a zemi české zůstat chtějí. Tak smýšlely všechny německé vesnice, mezi nimi i rodiště p. Ranka. Ale tu si je vzal do práce pan kantor od Červeného Dřeva (Rotenbaum), náhončí jistých pánů ve Vídni, a dlouhým přemlouváním poštěstilo se mu přivést je na svou stranu;

hlasovali tedy, a tři vesnice: Tannenau (Hájek), Fürtl (Brůdek) a Kaltenbrunn (Studánky) zvolily si za volitele p. S.—, faráře od sv. Anny, svého to duchovního, velmi horlivého Čecha. Ten se poděkoval, pravě: do Frankfurtu že nepůjde. Zrazoval jim to tuze, upřímně všem vykládaje, jak škodné by to pro ně bylo, a sedláci zase váhali. Než ale kdož ví, jak se to stalo, pan farář přece co volitel do Frankfurtu zapsán byl a také dostal 20. dopis od vrchnostenského ouřadu, aby se jakožto volitel k volení do Horšova Týna (Bischofteinitz) na druhý den dostavil. Tu se ale p. S.— rozzlobil a písemně jim odpověděl; nevím, jak se bude rázná odpověď ta Němcům líbit.

Tedy ty tři vesnice se odřekly volení, a jak slyším, půjdou sice ostatní Němci k volení, ale nechťi pro Frankfurt již hlasovat, nýbrž jen své mínění povědít, jak smýšlejí. Také zdejší pohraniční celé německé městečko Neumark nevolilo a chce se řídit dle Prahy. Pan direktor v Koutě nebyl dokonce pro volení, ačkoliv nikoho nezrazoval, ale horšovotýnští páni ouředníci nutili jiné a sami též hlasovali, a to pro svého pána, knížete Trautmansdorfa.* Jsou tam na panství Češi i Němci, ale pan vrchní je pouhý Němec, a tuším, že nepravda není, řeknu-li, že stěží jeden z ostatních ouředníků a ani jeden z písařů česky psát by uměl. Jak se v tomto ohledu zákon císařský plní, bylo by mnoho a mnoho co povídat.

Nová Kdyně, městečko, kde velká fabrika na vlněné látky je, také nevolila.

Také musím oznámit, že se posud od klatovského krajského ouřadu cirkulář stranu placení Národních Novin z obecní kasy nevydal, a přece, je-li kde potřeba, aby sedláci čtli, to je nejvíc zde, kde jsou ve všech vědomostech

* České poddané z panství nehlasovali a jednohlasně opřeli se, že do Němec nepošlou nikoho, ba i několik německých vesnic přidalo se k nim.

tak tuze zanedbáni. Sněm je přede dveřmi, a málokterý ví, co vlastně v sobě obnáší a jak se co nyní bude ve vlasti dít. Proto také lidé vesničtí každému tulákovi a tlučhubovi věří, co jim natlachá a z čeho někdy to největší pohoršení pochází. Ve dvou vesnicích z okolí domažlického drží se Národní Noviny a v několika Pražský Posel, ale to je všecko málo; v každé vesnici musí být, aby se lidé každý den dověděli, co se děje, a do pohoršlivé nedůvěry neupadli. Jasně a pravdivě musí se národ o všem poučit a upřímně a spravedlivě musí se všude jednat, aby lid ztracenou důvěru opět nabył.

Každodenní list ve slohu Pražského Posla byl by ovšem pro lid nejlepší, ale pokud se to stát nemůže, musí si trochu sedláci hlavy lámat a přemýšlet, aby i Národním Novinám docela srozuměli; však je to jen o začátek, jak sami povídají ti, co je drží, čím dále čtou, tím více že se jim prý rozum ostří a že rozumějí hnedle všemu. Bylo by přáti, aby přece jednou venkovské ouřady uznaly, že se musí lid poučovat, a aby uvěřily v novou konstituci, která jim nechce do hlavy.